

*Priznanje „Krunoslav Sukić“ za promicanje mirotvorstva, nenasilja i
ljudskih prava u lokalnoj zajednici
za 2012. godinu*

dodijeljeno je Mileni Perčin iz Drniša

„Misao koja me vodi je kako održati suživot nakon svega što se dogodilo a da nitko ne bude isključen“.

Milena Perčin iz Drniša je dodijeljeno Priznanje „Krunoslav Sukić“ za promicanje mirotvorstva, nenasilja i ljudskih prava u lokalnoj zajednici kao zahvala za uzor ispravnog življenja koji nam daje. Svojim odgovorima na životne okolnosti na koje nije mogla utjecati Milena Perčin prenosi mlađim generacijama važne poruke: u ratu je moguće ostati prvo čovjekom; iskustvo ratnih stradanja obavezuju na zalaganje ka trajnom miru suočavanjem s negativnim naslijeđem nasilne prošlosti što treba činiti u duhu traganja za istinom; čuvanjem kulturne baštine njeguje se vlastiti identitet kao bogatstvo u različitosti nasuprot međusobnom potiranju i isključivosti.

Milena Perčin je rođena 1949.g. u rudarskoj obitelji u Trbounju. Srednju medicinsku školu završava u Šibeniku a Višu medicinsku školu u Zagrebu. Do mirovine radi kao viša medicinska sestra. Za vrijeme rata je pokazala osobnu hrabrost potrebnu da unatoč životnoj opasnosti ostane vjerna etičkim i humanističkim vrijednostima - ne ono što bi htjela nego na što ju „goni“ savjest. Dok je većina stanovništva iselila, Milena, kao glavna medicinska sestra Doma zdravlja, ostaje u okupiranom Drnišu uz svoje pacijente, uglavnom stare i nemoćne. Tijekom četiri godine života u tkz. Republici Srpskoj Krajini proživjela je torture, sumnjiva zašto je, iako pripadnica hrvatskog naroda, ostala i za koga špijunira.

Iako je u kninskoj policiji zatočena 32 dana u samici, maltretirana i slomljene ruke a sin joj je poginuo kao hrvatski vojnik u vojno-redarstvenoj akciji *Oluja*, Milena ne mrzi. Štoviše, vlastito stradanje čini ju osjetljivom na stradanja drugih a sebe obavezuje činiti sve što joj je moguće za sadašnjosti bez mržnje a budućnosti bez ratova. Zato pristaje svjedočiti o svojim stradanjima na javnom skupu u Kninu zajedno sa članom srpske obitelji koja je ubijena od pripadnika hrvatske vojske u Varivodama nakon vojne operacije *Oluja*. U vlastitoj zajednici, a ne negdje daleko u sigurnosti velikog međunarodnog skupa, pokazuje da uvažava patnje svih žrtva. Potaknuti njenim primjerom veći se broj sumješтана odlučuje dati iskaze o osobnim sjećanjima na rat i stradanja kao doprinos prikupljanju materijala za usmenu povijest. Mobilizira lokalnu samoupravu Drniša da se uključi u Platformu za izgradnju mira.

Milena nije ostala u poziciji žrtve nego je trajno aktivna u zajednici. Suosnivačica je udruge „Žena“ i mreže udruga SUVEZ posvećenih solidarnosti s potrebitima i osnaživanju žena za poduzetništvo koje se temelji na brizi za okoliš uz njegovanje kulturne baštine i starih zanata.